អញ៉ូំសែ កូត័ ញ៉ាំ ប៉ិច សា ទ្រៀន

រឿង សត្វក្រួចឃំចង់ស៊ីផង្គូវទំពាំង

រៀបរៀងដោយ : លោក បេច យេក

រូបភាពដោយ : លោក សុភាព

From
the People of Japan

អង្គការ
សហការ

ទ០១៤អស

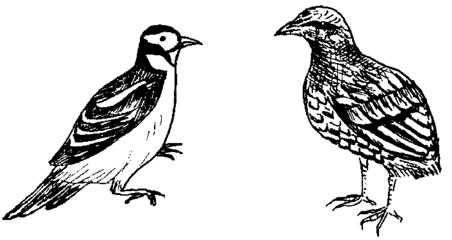

សើគ ពែ កូត៌ លូ តាឡេះ អន់ឌែ អុះ ម៊ី
កូត៌ អុះ តាឡេះ ម៊ី ។ ទី ដារ់ ម៉ោញ កូត៌ ញ៉ាំ៖
«អ៊្វិត អ៊្វិត អ៊្វិត» តាឡេះ អំប៉ញ់៖ «កា ញ៉ា អីស ញ៉ាំ
កូត៌ ?» កូត៌ តើល ផា៖ «អាញ់ ញ៉ាំ ប៊ិច សា ទ្រៀន»
តាឡេះ ផា៖ «អីស អ្វៃ ក្យាក់ ហី កា ពិន ហះ អា
ហាង ហោគ! អាញ់ ចឹង ឡាំ ចោះ ទ្រៀន កា អីស» ។
តាឡេះ កា ឡាំ ចោះ ទ្រៀន កាអែ៌ តាទិច ហាង ផវ់
ប៉ក ប៉ក ផវ់ ប៉ក ប៉ក ទី ទ្រៀន កាអែ៌ ម៉ោញ កាត្រា
កេះណោះ សឹត ជឹន កា អុះ អែ៌ ប៉ាគ់ ហី ។

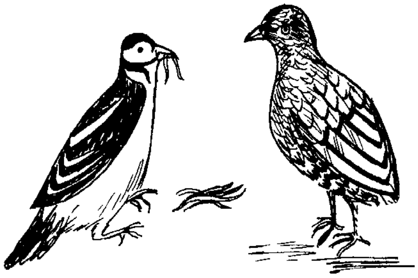

ទឹល ប៉ា់គ់ ហី តាឡេះ ផា៖ «ហាគ់ កូត៍ ទ្រៀន អា » ។ កូត៍ កា អឡ្យក់ ទ្រៀន ណោះ តាទៀង ពឹង អុញ ។ ទ្រៀន សឹន ឡាច់ ប៉ុង ព្រែវៗ ។ កូត៍ បើ តាន៍ សា បើ តាន៍ ញ៉ា សាំប៊ិក ឡឹង ហី អ៊ែ តោ កាតាំង បោ ប៉ុង បោ រុញ អ៊ែ កា ឡាំ ចាចាក ប៉ា់គ់ ហី កូត៍ ។ ទឹល ប៉ា់គ់ ណោះ សាំប៊ុក អំប៉ញ់ ផា៖ «កូត៍ កំ ញ៉ា ដាគ់ ម៉ុត ប៉ា់គ់ ហី អីស ?» កូត៍ តើល ផា៖ «ដាគ់ អូ កំ អុះ » កាតាំង កូត៍ ផា អូ កំ សាំប៊ុក កា ម៉ុត តាទិច ។ កូត៍ អំប៉ញ់ «ញ៉ា អីស ឡាំ ប៉ា់គ់ អា សាំប៊ុក ? »

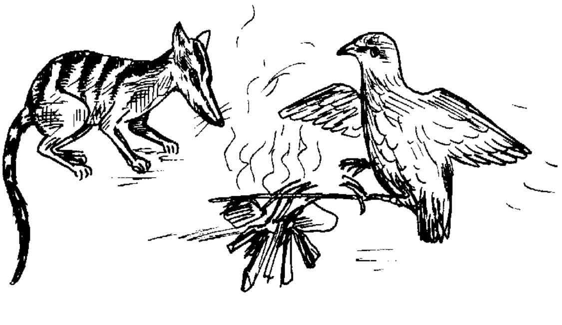

សាំប៊ីក តើល ផា៖ «អាញ់ ចាកង៉ោយ ដោច » ។
សាំប៊ីក ប៉ប័ ទ្វៀន កូត័ តាទៀង ពឹង អុញ អ៊ែ កា ប៉់រ់
សា ។ កូត័ ផា៖ «អឹស អាញ់ ! អប៊្លូគ ម៊ី អាញ់ អឹគ» ។
សាំប៊ីក ផា៖ «ដាគ់ អន់ អាញ់ សា ថិៗ» ។ កូត័ កា អន់
អ៊ែ សា តាទិច ។ សាំប៊ីក ផា៖ «ញ៉ា ឡាក់កា តាំង អន់
អាញ់ សា ថិៗ ណាគ្វ ប៊ឹះ» កូត័ កា អន់ អ៊ែ សា ណាគ្វ ។
សាំប៊ីក ផា៖ «ញ៉ា ឡាក់កា អប៊្លូគ ?» ប៉់រ់ សា ណាគ្វ ។
សាំប៊ីក ផា៖ «ញ៉ា ឡាក់កា ហើរ ?» សាំប៊ីក ប៉់រ់ សា
លើយៗ ទឹល ទិ ទ្វៀន កូត័ ពឹង អុញ ណោះ ។
កេះណោះ កូត័ ញ៉ាំ ណាគ្វ៖ «អ៊្វូត អ៊្វូត អ៊្វូត» ។ ម៊ី អ៊ែ
អំប៉ញ់៖ «កា ញ៉ា អឹស ញ៉ាំ កូត័ ?» កូត័ តើល ផា៖
«អាញ់ ញ៉ាំ ប៊ិច សា ទ្វៀន» ចំ ទ្វៀន អាញ់ អន់ កា
អឹស អំពែ ? កូត័ ផា៖ «ទិ នង ប៊ីក សា កេះ» ។

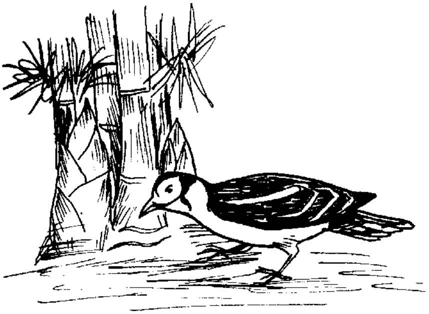

ញ៉ា ត្រគ់ អីស អន់ កាអ៊ែ
សា ? កូត៍ ផា៖ «អាញ់ អូ
អន់ ដេល ! អ៊ែ ប៉រ សា
ញ៉ាញុំ ញ៉ាញិច ណោះ
ហាង បះ អាញ់ អន់ អ៊ែ
សា» ។ តាឡេះ ផា៖ «ផាណោះ៍ កូម៍ អាញ់ ឡាំ ណាំង
ណាគ្គ ហោគ !» ។ តាឡេះ កា ឡាំ ចោះ ទ្រៀន កាអ៊ែ
ណាគ្គ ហាង ផរ់ ប៉ក ប៉ក ផរ់ ប៉ក ប៉ក ទី ទ្រៀន កាអ៊ែ
ម៉ោញ កាត្រា កេះណោះ សឹត ជឹន កា កូត៍ ប៉ាគ់ ហី
ណាគ្គ ។ ទឹល ប៉ាគ់ ហី តាឡេះ រ៉ះ កា កូត៍ ផា៖ «ជេ រិញ
ពុះ សា ហោគ ! កូម៍
អាញ់ ចឹង ប្រ៉គ៍ ទៃ ជុំ
ហី អា ហិ ម៉ាគ់ ត្រគ់
សាំប៊ុក ណោះ ចៃ កា
អ៊ែ ឌុ ប៉រ សា ទ្រៀន
អីស » ។

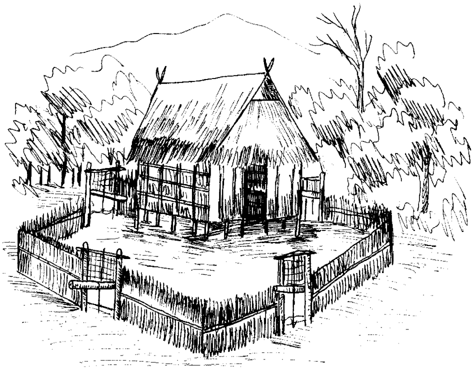

តាឡេះ ប្រ៉គ៍ ទែ៍ កេះ កេះ អ៊ែ៍ អន់តគ់ កា កូត៍ ផា៖ «អ្យគ៍ ផា អីស ប៉ប៍ អ៊ែ៍ ឡាំ ប៉ាគ់ អា អន់ទៀ អីស វ៉ះ កាអ៊ែ៍ ផា ៖ កាទៀង តុល ម៉ុរ ដាគ់ » ។ កេះណោះ កូត៍ តាទៀង ទ្រៀន ណាគ្គ បោ ប៉ុង បោ វ៉ិញ ផើគ ៗ ។ សាំប៉ីក កាតាំង បោ ប៉ុង អ៊ែ៍ កា ឡាំ ចាចាក ប៉ាគ់ ហី កូត៍ ណាគ្គ ។ ទឹល ប៉ាគ់ ណោះ អ៊ែ៍ អំប៉ញ់ ផា៖ «កូត៍ កំ ញ៉ា ដាគ់ ម៉ុត ហី អីស ?» កូត៍ ផា៖ «ដាគ់ អ្វូទី កំ អ៊ុះ ហាះ កា អំប៉ារ ហី អាញ់ អា ផា អីស កាទៀង តុល ម៉ុរ ដាគ់ » សាំប៉ីក អ្វូ ខឹន កាទៀង អ្យូគ កា តុល បគ៍ អ៊ែ៍ ម៉ុរ ត្រាគ់ ទែ៍ គ្លុប ។

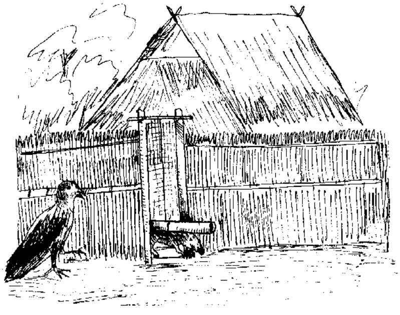

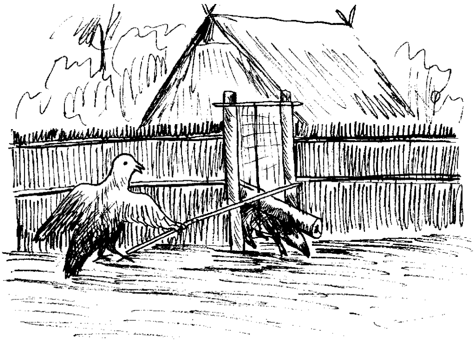

សាំប៉ីក ផា ៖ «កូត៍ ! អ្យក់ ឡាច់ អាញ់ ណើ» កូត៍ ផា ៖ «អឺស អាញ់ អ្យូគ ម៉ី អាញ់ អឹក» ។

សាំប៉ីក ផា ៖«ហៃ ជុង អាញ់ សារី» កូត៍ ពីត ប៉ីស «ហៃ តី អាញ់ សារឹគ» កូត៍ ពីត ប៉ីស «ហៃ ម៉ាត់ តាឡល់» ពីត ប៉ីស «ហៃ កល់ តាប៉្យញ់» ពីត ប៉ីស «ហៃ សាណាញ់ សាក្យើះ» ទែង ខែគ ។

កេះណោះ សាំប៉ីក តៅ៍ កា អែ សាវ់បុត បាណោះ ហង ។ កូត៍ អ្យក់ សាំប៉ីក អន់ ពឹង ហី កេះណោះ កាត្រើគ លូ ពុង ។

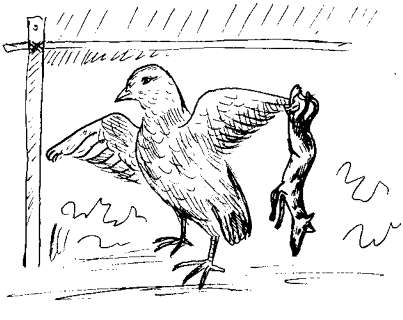

មុី អ៊ែ សឹត ឡ្សឹង ព្រី ប៉ប័ ផាម សាំប៊ុក តឹត ពឹង រ៉ាំនែ អ៊ែ កា រអំប៉ញ់ លូ កូត័ ផា ៖ «រអុះ ផាម ញ៉ា រអា ?» កូត័ តើល ផា ៖ «ផាម តី រអាញ់ ត្រូគ់ សាំង មុី» ។ បគ័ អ៊ែ បើក ពុង ផាឌី ប៉ប័ សាំប៊ុក អ៊ែ ផា ៖ «បុន ពិន កេះ ណោះ» រអន់ខៃ រអ្យក់ សាំប៊ុក ណោះ ពុះ ឡ្សះ តាទៀង ។ សាំប៊ុក ណោះ កា

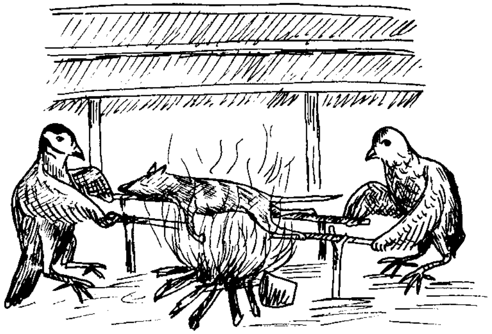

ឡ្សាច់ ប៉ុង ប្រែវ ហូប័ៗ តាឡេះ ផា ៖ «ប៉ាឡ្សឹងៗ រអុះ រអន់ទៀ រអុញ សា ហី ពិន ប៉ាណាប មុី ប្រ៉ះ» តាឡេះ កាប បើ តាន័ ឡ្សុច ផាឌី រអុញ សា ហី រអន់ខៃ តាទិច ។ ផះ រអន់ខៃ សាតាក់ ឡ្សាច់ ឡ្សឹង ហី ណោះ កូត័ តាន័ រអ្យក់ ដឹង គួង ម៉ោង

តាទ្លេះ អ្យក់ ដឹង សូង៍ បោះ ។ ទ្លៀង ណោះ
អន់ខែ សាតាក់ អ្វៃ ប៉ាគ់ ព្រី ទិ អន់ខែ ។
តាទ្លេះ តះ៍ ប៉ាសាប កា កូត៍ ផា៖ «អន់ ត្រាគ់ ទែ
ត្រាគ៍ គែប ពូ អីស ណោះ» ។ កូត៍ តះ៍ ប៉ាសាប
កា តាទ្លេះ ផា៖ «អន់ ពូ ប៉ាញ់ ពូ តោត អីស
ណោះ» ណោះ ហាង ទឹល រ៉ប់ ដារ់ អា កូត៍ អ្វៃ
ចំ ដឹង គួង ម៉ោង អ៊ែ ណោះ ហាង «អ៊ិត អ៊ិត
អ៊ីត » ។ តាទ្លេះ អ្វៃ ចោះ ដឹង អ្លឹង លូ សូង៍
បោះ អ៊ែ ណោះ ហាង ប៉ក ប៉ក ! ប៉ក ប៉ក ទឹល
កិញ អៀ ដេល ។ ៚

រឿងសត្វក្រួចយំចង់ស៊ីដង្កូវទំពាំង

១- កាលពីព្រេងនាយ មានសត្វស្លាបពីរប្រភេទជាបងប្អូននឹងគ្នា ។ ប្អូនឈ្មោះសត្វក្រួច និងបងឈ្មោះសត្វត្រសេះ ។ មានថ្ងៃមួយនោះ ក្រួចបានយំ «អ៊ូត អ៊ូត អ៊ូត» ត្រសេះក៏សួរថា៖ «ហេតុអ្វីបានជាប្អូនឯងយំដូចេះ?» ក្រួចឆ្លើយថា៖ «ខ្ញុំចង់ស៊ីដង្កូវទំពាំង» ត្រសេះនិយាយថា៖ «បើអញ្ចឹង ឯង នៅចាំផ្ទះចុះ បងនឹងទៅរកដង្កូវទំពាំងមកអោយឯងស៊ី»។ ត្រសេះក៏ហើរទៅរកដង្កូវទំពាំង ។ ដល់គុម្ពឫស្សី ត្រសេះរកដង្កូវទំពាំងបានមួយកន្ទ្រក់ ។

២- ដល់ផ្ទះ ត្រសេះនិយាយថា៖ «នេះដង្កូវ ឯងស៊ីទៅ ! » ក្រួចក៏យកដង្កូវទំពាំងនោះមកអាំង ។ ពេលដែលកំពុងអាំង ខ្លាញ់ដង្កូវនោះក៏ចេញមក ហើយមានក្លិនឈ្ងុយឆ្ងាញ់ គួរ អោយចង់ពិសា ។ ចំហាយក្លិនឈ្ងុយនោះ ហើរសាយភាយដល់ផ្ទះសត្វសំពោច ។ សំពោចក៏ទៅលេងផ្ទះក្រួច ហើយសួរថា៖ «តើផ្ទះឯងមានតំណមដែរៈឬទេ?» ក្រួចឆ្លើយថា៖ «គ្មានតមអីទេ អញ្ជើញចូលមកចុះ» ។

៣- សំពោចចូលដល់ផ្ទះក្រួចហើយឃើញដង្កូវទំពាំងកំពុងអាំង វាក៏សុំស៊ី តែក្រួចមិនអោយស៊ីទេ ព្រោះខ្លាចបងគេខឹង ។ ដោយ ទ្រាំមិនបាន សំពោចក៏ទទូចសុំស៊ីម្ដងទៀត ។ ក្រួចអាណិតក៏ អោយសំពោចស៊ីបន្តិច ។ ស៊ីហើយសំពោចនិយាយថា៖ «យី! ដូចជាល្ងីង! អោយខ្ញុំស៊ីបន្តិចទៀតមើល៍» ក្រួចអោយសំពោច ស៊ីម្ដងទៀត ។ សំពោចនិយាយថា៖ «យី! ដង្កូវនេះមេចក៏ជូរ អញ្ចឹង ? អោយខ្ញុំសាក់ម្ដងទៀតមើល៍» សំពោចចេះតែនិយាយ ម្ដងថាជូរ ម្ដងថាខារ ហើយស៊ីដង្កូវនោះទាល់តែអស់រលីង ។

៤-ក្រួចស្ដាយដង្កូវណាស់ ក៏ស្រែកយំ «អ៊ូត អ៊ូត អ៊ូត» ត្រសេះ ឮ ក៏សួរថា៖ «ហេតុអ្វីបានជាឯងយំ ?» ក្រួចឆ្លើយថា៖ «ខ្ញុំចង់ ស៊ីដង្កូវទំពាំង» ។ ត្រសេះនិយាយថា៖ «ចុះដង្កូវដែលបងបាន អោយឯងនោះ នៅឯណាទៅ ?» ។ ក្រួចក៏ប្រាប់ត្រសេះអំពី រឿងដែលសំពោចបានមកសុំ ស៊ីដង្កូវរបស់ខ្លួន ។ ស្ដាប់ហើយ ត្រសេះក៏ហើរទៅរក ដង្កូវទំពាំងអោយក្រួចម្ដងទៀត ។ ពេល រកបានហើយ ត្រសេះបានប្រាប់ក្រួចថា ៖ «ឯងកុំទាន់អាលដុត វាអី ចាំបងធ្វើអង្គប់ជុំវិញផ្ទះយើងសិន ចាំឯងអាំងវា » ។

៥- ធ្វើអង្គប់រួចរាល់ហើយ គ្រសេះប្រាប់ក្រួចថា៖ «បើសិនជាពោចនោះមកផ្ទះយើងទៀត ចូរឯងប្រាប់វាថា៖ បើវាដើរក្រលងអង្គប់នេះគឺមិនបានទេ ព្រោះមានតំណាមនឹងធ្វើអោយពងវាកើតស្ទេះ តែបើលូនចូលតាមអង្គប់នេះវិញ ទើបគ្មានអ្វីកើតឡើងចំពោះវា » ។ ស្តាប់រួចហើយ ក្រួចក៏យកដង្កូវមកអាំងដូចកាលមុនទៀត ។ ខ្យល់បានបក់ក្លិនដ៏ឈ្ងុយឈ្ងប់នេះដល់ផ្ទះសំពោចទៀត ។ ពេលនោះ សំពោចក៏ទៅលេងផ្ទះក្រួចដើម្បីសុំស៊ីដង្កូវអាំង ម្តងទៀត តែលើកនេះសំពោចត្រូវជាប់អង្គប់របស់ក្រួច ។

៦- សំពោចបានអង្វរក្រួចអោយដោះលែងខ្លួន តែក្រួចថាខ្លាចគ្រសេះខឹង ។ សំពោចនិយាយទៅកាន់ក្រួចថា៖ «ឯងមើលទំហំជើងអញនឹងទាត់ឯង» ក្រួចក៏វាយជើង សំពោច ។ សំពោចថា៖ «មើលដៃអញនឹងចាប់ឯង» ក្រួចក៏វាយដៃសំពោច ។ សំពោចនិយាយថា៖ «មើល ភ្នែក អញលៀន» ក្រួចវាយភ្នែកទៀត ។ សំពោចថា៖ «មើលក្បាលអញនេះធំ» ក្រួចក៏វាយលើក្បាលវា ម៉ោក ។ សំពោចនិយាយទៀតថា៖ «មើលធ្មេញអញនឹងខាំឯង» ក្រួចក៏វាយលើធ្មេញនោះទៀត ។

ដូច្នេះក្មេងក៏វាយសំពោចរហូតដល់ងាប់ ។

៧- ក្មេងក៏យកសំពោចនោះឡើងទៅលើផ្ទះ ដោយយកចៀលមកគ្រប ។ លុះគ្រូសេះ ត្រឡប់មកវិញក៏ឃើញឈាមនៅលើរនាប ហើយសួរក្មេងថា៖ «នេះជាឈាម អ្វី ?» ក្មេងឆ្លើយថា៖ «ឈាមដៃខ្ញុំមុតកាំបិត»។ ក្រោយមក គ្រូសេះក៏ឃើញសំពោចងាប់នៅលើផ្ទះរបស់ខ្លួនហើយក៏យកសំពោចនោះមកអាំង ។ ពេលត្រូវភ្លើង សំពោចក៏ចេញខ្លាញ់ជាច្រើន ។ គ្រូសេះប្រាប់ក្មេងថា៖ «ឯងអាំងតិចៗ ប្រយ័ត្នភ្លើងឆេះផ្ទះ ដែលយើងទើបតែធ្វើហើយថ្មីៗនេះ» គ្រូសេះនិយាយមិនទាន់រួចពីមាត់ផងភ្លើងក៏ឆាបឆេះផ្ទះនោះហុយទ្រលោមហើយពួកវាទាំងពីរក៏ហើរចេញពីផ្ទះ ។

៨- ក្អែកហើរទៅ យកបានតែគងមួយទុកជាប់នឹងខ្លួន ឯត្រសេះហើរទៅយកបានតែដឹងមួយជាប់នឹងខ្លួនដែរ ។ ហើយសត្វទាំងពីរនេះបានដាក់បណ្ដាសាគ្នាទៅវិញទៅមក ។ ត្រសេះបានដាក់បណ្ដាសាក្អែកថា ៖ «សូមអោយ ឯងស្លាប់ដោយត្រូវនឹងអន្ទាក់ ឬអង្គប់ របស់គេចុះ» ឯក្អែក ក៏បានដាក់បណ្ដាសាត្រសេះថា៖ «សូមអោយ ឯងស្លាប់ដោយត្រូវគេបាញ់នឹងព្រួញស្នាចុះ» ។ ដូច្នេះហើយ ទើបក្អែកវាយគងរបស់វា ឮសូរ «អ៊ុត អ៊ុត អ៊ុត» ឯត្រសេះវិញ រកស៊ីដោយចោះដើមឈើ ឬដើមឫស្សី រហូតមកដល់សព្វថ្ងៃនេះ ៕

“ចប់”

សៀវភៅរឿងព្រេងនិទានអំពី **"សត្វក្រួចយំចង់ស៊ីដង្កូវទំពាំង"**

របស់ជនជាតិទំពួន ខេត្តរតនគិរី

បោះពុម្ពលើកទី១ ចំនួន ១០០ ក្បាល

ខែ មិនា ឆ្នាំ ២០០៦

បើចង់បានពត៌មានបន្ថែមទៀត

សូមទាក់ទងមកតាមអាសយដ្ឋានខាងក្រោមនេះ :

អង្គការសហការ (ICC)

P.O BOX 612

ភ្នំពេញ កម្ពុជា

Tel : 023 215 200 / 023 213 310

ឬ

P.O BOX: 890003

បានលុង ខេត្តរតនគិរី

Tel : 075 974 029

A folk tale written in Tampuan language of Ratanakiri province, Kingdom of Cambodia. First printing,100 copies, March 2006. For more information or copies contact the address above.

ការបោះពុម្ពសៀវភៅនេះ អាចធ្វើទៅបានដោយមានការជួយថវិកាពី

រដ្ឋាភិបាលជប៉ុន ។

The printing of this book was made possible by a grant from Japanese government.

Prepared for first online distribution in March 2015 by

អង្គការសហការអន្តរជាតិកម្ពុជា
International Cooperation Cambodia
P.O. Box 612, Phnom Penh, Cambodia
Tel: 092-469-934 / 075-974-029
info@icc.org.kh
http://www.icc.org.kh

This work is dual licensed under either of these Creative Commons licenses:

- Attribution-ShareAlike 4.0 International License.(Cc-BY-SA) To view a copy of this license, visit http://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/.
- Attribution-NonCommercial-ShareAlike (CC BY-NC-SA) To view a copy of this license, visit http://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/4.0/.

You are free to:

Share — copy and redistribute the material in any medium or format
Adapt — remix, transform, and build upon the material
for any purpose, even commercially.
The licensor cannot revoke these freedoms as long as you follow the license terms.

Under the following terms:

Attribution — You must give appropriate credit, provide a link to the license, and indicate if changes were made. You may do so in any reasonable manner, but not in any way that suggests the licensor endorses you or your use.

ShareAlike — If you remix, transform, or build upon the material, you must distribute your contributions under the same license as the original.

No additional restrictions — You may not apply legal terms or technological measures that legally restrict others from doing anything the license permits.